

POGLED V KNJIGE ZGODOVINE

Vzhod in zapad za naklonjenost nemškega naroda

Francija za združenje nemške s francosko industrijo. — Anglija v skrbih pred rastočo nemško konkurenco.—Novo oboroževanje rajha

Po premaganju Nemčije so zavezni Hitlerjeve pajdaše obsojali v smrt in uvedli "denacifikacijo" — to je, da nacizem iztebri ter Nemčijo demokratizira.

Po petih letih

Toda po petih letih si zapad in vzhod drug drugemu očitata, da nameščata bivše nacije v odgovorne službe in zanemarjata naloge vzgojiti Nemce v demokratično ljudstvo. Res se je v taktiki bivših zaveznikov v petih letih veliko spremenilo.

Nemci niso več smatrani za sovražnike in nihče jih več ne dolži, da so pahnili svet že dva krat v vojni. Vzhod in zapad se jim predstavlja priatelj. Nemcem je to všeč in ko bodo imeli priliko bodo izigravali druge proti drugemu sebi v korist.

Problem združenja

Nemčija je sedaj odrezana na dvoje bolj kot pa je bila tik po porazu. Meja med sovjetskim in zapadnim delom Nemčije je zaražena kot da sta si to dve silno sovražni deželi. Nemci pa kajpada žele združenje obeh delov v skupno državo in pa prenehanje okupacije.

Sovjetska propaganda Nemcem dokazuje, da združenje preprečuje zapadne sile. Odgovornost za ta debakel vali največ na Zed. države, ki so glavna predstavnica "zapadnega imperializma".

Sovjetska okupacijska oblast gradi svoj del Nemčije po svojem političnem modelu. Taktika ameriških poveljnikov pa stremi utrditi zapadno Nemčijo za kapitalizem. To se jim je posrečilo. Nemški kapitalisti — tudi tisti, ki so Hitlerju najbolj pomagali, so nazaj v sedlu. In vladajo padne Nemčije s sedežem v Bonnu je konservativna da bi bolj biti ne mogla.

Zapadne sile urgirajo Rusijo, naj dovoli v svoji coni Nemčije svobodne volitve, ako si upa.

Ali vam je naročnina potekla . . . ?

Tekota številka Proletarca je

2217

Ako je številka tik VASEGA imena na NASLOVU na PRVI strani nižja, to pomeni, da vam je naročnina potekla za toliko tednov kolikor je številka v vsem oklepaju nižja od gornje.

Prosimo, obnovite jo!

Prihranite nam s tem pri delu in na poštnini!

Oboroževanje proti komunizmu ne bo doseglo svojega smotra — čemu ne?

Državni tajnik Acheson se veliko trudi, da bi Trumanova doktrina uspela. Nesreča je le to, da je nas strahovito draga in da je zasnovana na temeljnih reakcijach.

S tem je komunistični propagandi delo olajšano. Vladiv Washingtonu pa fašistično orientirani ljudje očitajo, da ima v svojih uradih cela kredala "komunistov".

Naši toliko proslavljeni demokraciji se torej obetajo slabi časi, pa naj se zmrzlo vojno nadaljuje in še hujši, ako planemo "vročo" vojno.

Dean Acheson je bil v Evropi ter se tam z državniki veliko posvetoval — bodisi v Parizu ali v Londonu in mogoče zaupno še v kakem skritem kraju.

Pravi, da je bila njegova misija — mir!

Slično trdi tudi generalni tajnik organizacije Združenih narodov Trygve Lie, ki je bil na obiskih v Moskvi, Parizu, v Londonu in končno pri Trumanu v Washingtonu baš iste dni, ko se je Acheson pripravljal na svojo misijo za izpopolnitve severnoatlantskega bloka v "obrambo" proti sovjetski "agresiji".

Ne Lie, ne Acheson, nista uspela.

Razlika med njima pa je ta, da ima Acheson za sabo mogočno militaristično, ekonomsko in finančno silo, dočim nima Lie nobene vplivne vlade za sabo.

Ko se je Acheson vrnil iz svojih posvetovanj v Pariz in v Londonu, je šel pred zvezni kongres in podarjal: stojo skupaj, ako ne, bomo pa posamično padli drug za drugim. Njegov argument je namreč bil, naša dežela mora oborožiti vse "demokratične" države in jih vsoglatiti militaristično tako, da bodo vse kot ena sama bojna sila za zajezitev "komunizma" — oziroma, za preprečitev komunistične agresije.

Dobro je, da se demokratični brigadi obavljajo obrazovati demokracijo ter s tem dostenjanstvo človeka pred policijsko arrogancijo, ki nima do ljudi nikakšnih čustev temveč same ukaze ter teroristične naposte.

Ni pa v prid demokraciji, kadar v naši vladi propagirajo le militarizem, ne samo tu temveč militariziranje vseh držav, ki so z nami.

Tako npr. je predsednik Truman dne 1. junija vprašal za nadaljnih par milijard kredita v svrhu posiljanja muničije državam severoatlantskega pakta.

Kajpada, vsota bo ali pa je že bila odobrena predno je bilo to tiskano in sploh je odobrena zdržema — v časopisu jo vidimo le radi tega, da tudi Rusi vedo o njej — češ, le glejte, kako se boste opeklji, ako boste kovali načrte za napade na miroljubne države!

Sedaj pa, kaj sploh pomenijo tako oboroževanja?

Italiji oskrbujemo muničijo — najmodernejšo — toda samo take sorte, ki more služiti le proti uporu do-

(Konec na 3. strani.)

Seliškar, Šega in Bojc-Bidovec bodo govorili na shodu ta petek v Chicagu

V petek 9. junija zvečer bo v dvorani SNPJ v Chicagu shod pod okriljem tukajnjih podružnic Sansa, na katerem bomo imeli priložnost slišati in seznamiti se s tremi predstavniki iz starega kraja. Ti so Tone Seliškar, Drago Šega in dr. Franjo Bojc-Bidovec.

Ameriški Slovensci je najbolj znan socialistični pisatelj in pesnik Tone Seliškar, radi mnogih povedi in pesmi, ki jih je imel v Ameriškem družinskem koledarju skozi mnogo let in tudi v Proletarcu so izhajale njegove povesti. Med vojno je bil s svojimi sinovoma pri partizanih. Po vojni je postal urednik glasila strokovnih delavskih unij (etničnih sindikatov) v Sloveniji. Poslušali ga boste z velikim zanimanjem.

Drago Šega je literarni kritik in odličen književnik. Tudi on je bil med vojno pri partizanih.

Dr. Franja Bojc-Bidovec je odlična zdravnica. Med vojno je bila upravnica partizanske bolnice "Franje" pri Cerknem nad Goriškim. Gotovo bo na shodu kaj povedala tudi iz onih dni.

Vstopnina na shod je prosta. Po shodu bo domača zabava. Povojte o tem shodu tudi drugim in jih povabite, da se ga udeležete.

Če je pošta sedaj pozna, grajajte njo

Od 5. junija dalje dostavljajo pošto v stanovanskih predelih v mestih samo po enkrat na dan. Pisma pobirajo manjkrat na dan in sploh so omejili razne druge poštne ugodnosti.

Toda kongresniki in senatorji so si ohranili vse iste ugodnosti posiljanja pisem ter brošur kot prej — in posiljajo jih poštne prostre.

Vsled teh novih naredb se bo marsik dogodilo, da boste prejeli Proletarca dan ali pa še več poznaje kakor dosedaj.

Isto velja i za pisma.

Le ako pismo pošljeti po zračni pošti — ako se vam mudi s sporocilom, bo prej dospelo, toda znamka Air Mail sama na sebi ne zadostuje. Treba je poleg nje še znamko z označbo Special Delivery. Le na ta način bo pošta dostavila tako pisma takoj ko jih prejme iz drugega

(Konec na 3. strani.)

zrasli v najlepših letoviških krajinah in se še vedno urejajo novi. Država je dala 500 milijonov za ureditev in razširjenje delavskih počitniških domov

Da bi nudili počitniški domovi delovnim ljudem res vse udobnosti, je letos država prispevala ogromno vsoto — 500 milijonov dinarjev. Ta vsota je trikratno presegla letni fond za delavskih počitniških domov, ki se je prej stekal iz prispevkov posameznih članov sindikata.

Delavski počitniški domovi so odlično urejeni in prav dobro izpolnjujejo svojo odgovorno nalogo, t. j. da delovnemu človeku popolnoma nadomestijo

dom, kjer se lahko udobno spa, odpocije in okrepi ter mu poleg tega nudijo še vse tisto, kar je najbolj pogresal pri svojem poklicnem delu; razvedrila in zavabe. Mnogi delavski počitniški domovi izboljujejo prehodno s pridelki z lastnih, dobro urejenih ekonomij. Gostom so na razpolago knjižnice, revije, časopisi, radio, sportna igrišča.

Letos so delavski počitniški domovi sprejeli 120,000 delavcev

Samo delavski počitniški domovi v vsej državi so letos sprejeli 120,000 najboljših delavcev, skupno pa je letos letovalo v jugoslovanskih letoviščih nad milijon delavcev in nameščencev.

Letovišča in zdravilišča v Sloveniji so imela letos okrog 135 tisoč gostov, med njimi tudi 1122 vojnih invalidov, ki so bili na tritedenskem letovanju v najlepših letoviščih v zdraviliščih Slovenije. V delavskih počitniških domovih pa je letovalo letos 7400 delavcev, med njimi

(Konec na 3. strani.)

Skrb za počitek in zdravje delavcev v novi Jugoslaviji

Jugoslavija je že delovalno znan letovišč. Ob njenih obalah, v gozdovih in na gorah so nekoč letovali samo bogataši. Delavci na letovišču niso smeli nisi pomisliti. Za to ni bilo denarja, niti časa. Počitnice je imel delavec navadno šele takrat, ko se je od garanja zgrudil — pa so ga kot obrabljen stroj odslovili iz službe ali pa odnesli v bolnico in od tam na pokopališče.

Tudi to se je danes spremeno do korenin. Današnja Jugoslavija zna pravilno ceniti delavca in njegov delo. Ze leta 1945 je država prispevala za brezplačne dopuste delavcev 800,000 dinarjev. Preteklo leto pa je bilo izdanih v ta namen 19.5 milijona dinarjev.

Drago Šega je literarni kritik in odličen književnik. Tudi on je bil med vojno pri partizanih.

Dr. Franja Bojc-Bidovec je odlična zdravnica. Med vojno je bila upravnica partizanske bolnice "Franje" pri Cerknem nad Goriškim. Gotovo bo na shodu kaj povedala tudi iz onih dni.

Vsled teh novih naredb se bo marsik dogodilo, da boste prejeli Proletarca dan ali pa še več poznaje kakor dosedaj.

Isto velja i za pisma.

Le ako pismo pošljeti po zračni pošti — ako se vam mudi s sporocilom, bo prej dospelo, toda znamka Air Mail sama na sebi ne zadostuje. Treba je poleg nje še znamko z označbo Special Delivery. Le na ta način bo pošta dostavila tako pisma takoj ko jih prejme iz drugega

(Konec na 3. strani.)

Nekaj o naših stvareh

To nedeljo 1. junija bo v Milwaukeeju v Arcadia parku konferenca Prosvetne matice za severni Illinois in Wisconsin. Prične se ob 10. dopoldne. Posetili jo bodo tudi gostje iz starega kraja Tone Seliškar, dr. Franja Bojc-Bidovec in Drago Šega.

Tajnik konference Anton Udovič pravi, da je na to zborovanje prijavljenih že zelo veliko delegatov. Citajte o tem njegovo kolono v tej številki.

Vsi v Chicagu, ki greste v nedeljo 11. junija v Milwaukee, v avtih, povabite s sabo prijatelje in znance. Zbirališče bo v Svetovnem delavskem centru. Za navodila citajte že prej omenjeno upravniku kolono na drugi strani.

Na konferenci bo poročano o našem gibanju, o Prosvetni matici, Proletarcu in Družinskem koledarju in o drugih naših stvareh.

Poročano bo tudi o Sansovi konvenciji, ki se je vršila nedavno v Clevelandu. In gotovo je, da bodo zborovale pozdravili naši prej omenjeni gostje iz Slovenije. Vstop na konferenco vsakemu prost.

V petek 9. junija zvečer bo v dvorani SNPJ shod, na katerem bodo govorili Anton Seliškar, zdravnica Franja Bojc-Bidovec in Drago Šega. Vstopnina prosta. Ta shod se vrši pod pokroviteljstvom Sansovih podružnic v tem mestu.

V prejšnji številki je upravnik Anton Udovič pojamral, da je čas, da se ga razbremeni tega dela. Pomagal bo še, a vsega pa ne more opravljati. Ko je nam prišel na pomoč, je delal v tovarni po štiri dni na teden. Sedaj dela v nji pet dni tedensko. Upoznali so ga z izkoriscenjem onih, ki jih s svojim delom kupičijo privatnim lastnikom. To zlo je treba odpraviti, toda to se ne bo zgodi, dokler bodo delavci metali svoje glasove proč v pred kandidatov, ki služijo priviligijem namesto splošnemu blagru.

V našem upravniku je dela dovolj za ves dan vsak dan v tednu. Treba se je žuriti z zbiranjem oglasov v Koledar, treba je razpošljati knjige, odgovarjati na pisma, agitirati, pisati v list, voditi knjige in ob enem imamo v načrtu izdati k 45-letnici Proletarca jubilejno številko. Torej nam bodo naši prijatelji v tem mestu res moralni pomagati, če hočemo vse, kar smo si zasnovali, tudi izvršiti. Škoda, ker Proletarec nima sredstev, da bi svoje delavce mogel tudi dostenjno plačati. Upravnik Udovič ne prejema niti po \$30 na teden, a delo, ki ga vrši, pa je vredno več kot \$50. Urednik mu je hvalezen, ker je nam pomagal toliko kot je ko smo bili najbolj v tiski: Ne pričakujemo pa, da mogel tako nadaljevati, niti ne, da bi ustvaril službo pri omenjeni kompaniji, kjer ima razne prednosti pravice, in kjer bo upravičen tudi do penzije, dočim pri Proletarcu vsega tega nima. Upamo le, da bo pomagal tudi potem ko se razbremeni upravnike odgovornosti. In pa da bo vsak teden kaj napisal v list.

Unije v volilni kampanji praznih rok

Po dolgem času se je oglašil za neodvisno delavsko politično akcijo Alex Rose, ki je bil nedavno na konvenciji unije klobučarjev izvoljen za predsednika. Prejšnji predsednik je bil Max Zaritsky. Pravila te organizacije dolgočajo, da ko določi toliko in toliko let, "moraš" v pokoj in unija pa ti kajpada plačuje priljčno pokojnino. Toda samo odbornikom, ne pa drugim članom.

Klobučarska unija, katera uradno ime je United Hatters, Cap & Millinery Workers International Union (AFL), je

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO

Indaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrt leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka popoldne za priobčitev v številki naslednjega teden.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz

Business Manager: Anton Udočić

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue

CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2-2864

Z UPRAVNIKOVE MIZE

Anton Udočić

Prihodnjo nedeljo 11. junija nam bo konferenca Prosvetne matici v Arcadia parku v Milwaukeeju. Prične se ob 10. uri dopoldne.

Tam imajo še uro po starem — to je central standard time, toraj naj vsak preračuna kdaj priti na omenjeni prostor. Zal da je ta konferenca omejena le na severni Illinois in južni Wisconsin. Moja želja je, ko bi bilo mogoče, da bi vse organizacije prišle skupaj, nekoga lepega dne, vse, ki spadajo k Prosvetni matici, katerih je sto-stirinštideset (134), da bi tako skupno reševali probleme s katerimi se srečujejo pridružene organizacije. O kulturnih problemih našega naroda v Ameriki bi lahko tam razpravljali, o našem tisku in vseh naprednih aktivnostih se bi resetovalo na taki skupščini. Seveda — kaj takega bi vzeloval v časa in vezano bi bilo z več stroški. Toda potrebno je: ker kot izgleda, razne naselbine več ali manj mrtvijo. Treba je malo življenja, posebno v manjših krajih, ker je potrebno zanesti, ker se loteva našega naroda nekaka pasivnost. Res je, da se staramo, da nas je vsak dan manj, toda ni vzrok, da bi duševno prej umrl kot telesno, in prav to se dogaja danes po mnogih krajih. Ako kdaj tarna, da je nas malo, pač se še tisti porazgubimo, pa ne bo nas nič. Treba je delati, treba je aktivnosti, pa nas ne bo tako malo. Tudi če bi nas bilo na milijone, pa da ne bi nikdo nicesar storil za splošnost, za skupni blagor, bi vsi ti milijoni ne pomenili prav nič.

Kakor se posameznik otepa smrtni, se poslužuje vsakovrstnih sredstev za podaljšanje življenja, tako je treba javno življenje naroda oteti smrti.

Cerkve se briga za versko stran naroda, a za kulturno in socialno potrebo se mora tudi nekdo brigati. Vse take stvari bi po mojem mnenju spadale pod okrilje Prosvetne matic. Dobre bi bilo, da bi se take konference vršile tudi po drugih krajih, kjer je več društev, ki spadajo k tej ustanovi.

Da bi se medsebojno vzpodbujale k aktivnemu delu v prid skupnosti. Saj življenje je še tukaj, četudi tako tarnamo na splošno, toda če pogledamo po večjih naselbinah po Ameriki, vidimo, da si povsod grade narodne domove, ali predelujejo stare, da ustrezajo potrebam. Vse to je dobro znamenje! Več je takih domov. Bolj je potrebna vez med eno in drugo naselbino in to po vse Ameriki. To vam lahko nudi Prosvetna matica.

Priznati moram, da zadnja leta ni bilo zadostnih moči, da bi pospešili to delo, kakor bi bilo to potrebno. To ne pomeni, da res ni nikogar, ki bi to vrnil, pač pa moramo priznati, da smo postali malomarni, da se zanamamo drug na drugačen način, da stopimo skupaj in vsak nekaj opravi in kakor povsod, tudi tukaj velja oni starci, da "v slogi je moč" in tudi uspeh je le v slogi.

Kakor sedaj izgleda, bodo najbrž z nami v Milwaukeeju tudi obiskovalci iz stare domovine, o katerih smo že čitali v listih in so ob tem pisanih v Clevelandu. To so dobro znani pisatelji, in pesnik Tone Seliškar, (po njegovih delih je znan slemheremu Slovenscu v tej deželi), Drago Šega, ki je tudi književnik

se kaj Tone zdravi, ker se je precej pobil, ko je drevje obrezoval. Zdaj že hodi naokoli in se srečuje z mnogimi prijatelji, ki posečajo njegove prostore, a je še vedno v nekakem obodu, zaradi varnosti hrbitenice.

Duluth, Minn. — John Kobi je postal znesek še za tri nadaljnje koledarje.

Lorain, Ohio — Johanna Kristoff je obnovila naročnino in poslala znesek za koledar.

Forest City, Pa. — Felix Rosina je postal znesek za 11 prodanih koledarjev.

Herminie, Pa. — Anton Zornik je postal znesek za 12 naročnin, ki so bile že omenjene, za sto koledarjev, in pa listu podporo \$7.40, o čemer je že tudi bilo poročano, to je, imena prispevateljev.

Renton, Wash. — Mike Peterlin je obnovil naročnino. Poslal Fred Medvesek.

Milwaukee, Wis. — Louis Barborich sta obnovila naročnino John Jenko in Ignac Koskin. Z njim se bomo tako videni na konferenci.

Dolgot življenja rastlin

Dolgot življenja našega je kratka, pravi pesnik. Dolgot življenja rastlin je pa silno različna. Plesen živi le nekaj ur, o libanonski cedri pa pravijo, da učaka več tisoč let. Pravijo, da so libanonske cedre videnje kralja Davida, Kristusa. Ne vedo več, ne rode več semena, a stoje še vedno nepremagljive.

Silno star je znameniti kostanj

di centi cavalli na Siciliji. V Nemčiji stoji več hrastov, pod

katerimi so posedali stari Germa-

ni. To so priče iz davnih časov in če bi znale pripovedovati,

bil nam lahko povedale mnogo nepoznanih stvari. Libanonske

cedre bi znale povedati o tajnosti rje prostega želeta, ki je bila znana davnim prednikom,

nam pa je klub vsej naši zna-

nosti nepoznana.

V Delphih stoji že 2000 let 7 m visoka soha iz kovnega želeta, ki ne rjava. Še je razločen napis, katerega je vgrajival pred 2000 leti izdelovalec v sanskritu.

Rastline, ki so sočne in vode-

ne, živijo kratki čas, eno ali dve leti.

Pa tudi med temi je razlika.

Take, ki so brez duha, živijo krajšo dobo od onih, ki

močno dišijo. Pšenica, jačmen,

oves in druge žitarice žive eno

leto. Timjan ali dušica, žajbelj,

pelin in druge dišavnice pa žive

tudi po dve in več let.

Fižol preklar je silno trdoživ in bi vzdržal tudi dve leti, če bi ga mraz

ne stisnil. Akantus in bršljan živita tudi po 100 in več let.

Starsi rubusov ni mogoče določiti,

ker veje rinejo v zemljo in izraščajo nova drevesa.

Pred SANSOvo konvencijo so pri A. D. ugibali kaj bo znjim.

Dejali so celo, da dobiv "kom-

at". Toda SAN je ostal kot je bil, brez "komata" pač pa je

dobil novega "furmana", ki bo

z bieček pokal prav na ušesa A. D.

Zdaj pa s tedenskim poroči-

jem naprej, ki je pa zelo kratko:

Pueblo, Colo. — John M. Stotnicu so obnovili naročnino Mary Babnik, Anton Marinsic, Frank Pechnik in Stonich je obnovil svojo. Poleg tega je postal znesek za nadaljnje pet koledarjev in listu v podporo je prispeval John M. Stonich \$3.65.

Chicago, Ill. — Valentijn Me-

sec je obnovil naročnino. Izročil

Arley Bozicnik.

La Salle, Ill. — Anton Udočić

je nas obiskal v uradu in ob-

enem izročil naročnino za Mi-

haela Mente iz Oglesbyja, in Pete

Banicha iz La Salle. Izročil je

tudi znesek za 36 prodanih kole-

darjev in 4-oglase, in listu v pod-

poro, ki je prispeval Pete Ban-

ich \$1 in sam Anton Udočić

\$10.20. S tem Udočičem sva

bližu skupaj doma. Mogoče, da

sva tudi v kaki dalni žlahti, pa

midva nič ne vema zato; saj

sva vse eno priatelja.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Willow Springs, Ill. — Končno

sem dobil toliko časa, da smo

obiskali našega dobro znanega

Antona Kegla in njegovo ženo

seveda. Pogledati smo šli kako

razvija se naša delavnica.

Oboroževanje proti komunizmu ne bo doseglo svojega smotra — čemu ne?

(Dalje s 1. strani)

mačega ljudstva. Italija se je v obeh svetovnih vojnah izkazala za strahopetno militaristično "silo". Kriči, a ko je treba udariti — zna italijanska vlada udariti edino po domačemu ljudstvu. Ako se vojna jutri dogodi npr. med Italijo in Jugoslavijo, bo Italija tepe na — razen ako ji priskočijo na pomoč Zed. države. In namen Trumanove administracije je, da se mora sedanjem italijanski režim obvarovati za vsako ceno. Le zato ga zlagamo z orožjem — toda ne za borbo proti sovjetski agresiji temveč zoper tiste mase italijanskega naroda, ki so s sedanjimi razmerami nezadovoljne.

Isto velja glede naše politike v Franciji. Kaj pa je pomenila "mogočna" francoska armada v vojni proti Hitlerju? In koliko je zaledla "nepremagljiva" magnotova črta?

Nič. Toda kadar se gre zoper domače ljudstvo — pa naj si bo v Italiji ali v Franciji, pa se ga s tanki, strojnici, solznicami ter s krepeljci kaj lahko nabije in ukroti.

Čemu naj mi oborožujemo Belgijo? Njen kralj se je Hitlerju podal skoro kar preko noči. Ali pa Luksemburško, Nizozemska, Dansko itd.

Vsek dolar je — kar se obrambe zoper Rusijo tiče, vržen proč.

Pomagalo pa bi dvigniti življenski standard v teh deželah in kadar bo ljudstvo v blagostanju, bo gluho za propagando iz Kremlja. A sedaj ni. Zato ne, ker mi podpiramo le kapitalizem — in to takega v Evropi, ki je najbolj starokopitnega kova. Sicer tam drugega sploh ni.

Kaj smo dosegli z rešitvijo grške dinastije ter njene reakcionarnih podpornikov?

Zmag, seveda. Toda koliko je ali koliko bo vredna — ako ne ustvarimo v Grčiji pogojev, ki bodo ljudstvu nudili svobodščine ter dostojo življensko raven?

Kaj so zaledle naše milijarde, ki smo jih izdali na Kitajskem v pomoč koruptni Čiang Kaiškovi vladi?

Nič — in sedaj wisconsinski Joe McCarthy že mesec kriči, kakor da je Truman prodal Kitajsko Rusiji za prazen nič.

Ni res. Vseskozi pod Rooseveltom in pod Trumanom je zvezna vlada storila vse kar je v danih okoliščinah zmogla, da bi preprečila zmago takozvani komunistični revolucioni. Slednja ni bila od zunaj deležna nikake posebne pomoči, razen v kolikor je po vojni ugrabila orožja iz zalog japonske munice in pa kar ji je prišlo v roke one, ki so jo Čiang Kaišku pošiljale Zed. države.

Pobijati komunizem z municijo, to ne gre.

Predsednik Truman se je o tem sedaj — ob tej pozni uri — že lahko uveril.

Enako njegov državni tajnik Dean Acheson.

Toda iz njunih predlogov za nadaljnjo oboroževanje izgleda, da se vzlic vsemu nista iz svojih izkušenj še ni naučila.

Torej plačujmo in se rinimo tja kjer ni drugega izhoda kakor tretja svetovna vojna.

Skušajmo na kak način preprečiti tak izid.

ŠREČA

(Konec s 2. strani)

mladenič naglo in brezkrbno — pomigala je Sreča mladeniču, naj pohit, ker zaželeta si ga je. In kako bi tudi moglo biti drugače, saj je razdalja med mladeničem in Srečo bila zelo majhna, medtem ko je previdni potnik počasi stopal in imel še precej poto do nje.

Kar prirfri pred mladeniča iz zadaj stojecega gromvora pisani, bleščeč metulj. Komaj ga pesnik zagleda, obstane in zabrena na strunah svoje lire navdu-

šeno pesem lepoti narave.

Med tem pa ko je mladenič stal in breknil, je prispel zložno potujoči mož na vrhuneč in objeti prestrašeno mu naproti se stegajoči roki prekrasne žene.

Sreča, ki je s strahom opazovala mladeničeve počenjanje, je zatrla solzo in se podala brez besede — drugemu.

Cemu toliko prepira o politiki, namesto proti politiki, to mi nikakor ne gre v glavo! Kaj pravzaprav je politika, tudi tega ne zapadom! Mar ne bi bilo lepše biti za ljudji, namesto za politiko, tudi to bi rad vedel!

SLOVENSKE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Največja slovenska knjigarna v Zed. državah

Pišite po cenik PROLETARCU

2301 S. LAWNDALE AVENUE
CHICAGO, 23, ILLINOIS

Klub Naprej št. 11 JSZ, hoče naprej

Bridgeport, O. — Ni nas mnogo v tem klubu — samo dučanov, vzliz temu pa smo še vedno aktivni. Podpiramo vse napredne akcije finančno, v kolikor nam blagajna dopušča in delamo v drugih aktivnostih.

Na prejšnji seji smo sklenili pripediti piknik v korist Proletarca v nedeljo dne 25. junija. Vršil se bo na farmi Joe Skoffa v Bartunu, Ohio. Vabimo nam vse naše prijatelje in somišljene, da nas posetijo. Sešli se bomo v prijateljski družbi, se zavabili ter se lahko v prosti naravi o marsičem tudi pomenili. Na razpolago bo hladne pičače in jedil, da ne bo nikomur treba biti ne lačen, ne želen na Skoffovi farmi. Torej na svidenje 25. junija!

—

OHIO SNPJ DAY bomo praznovali v nedeljo 13. avgusta v Bridgeportu. Glavno odgovornost za to slavnost je na seji federacije prevzela mladina. Njenim aktivnostim načeljuje Johnny Lautar iz Moundsville, W. Va. Tako je sedaj glede dela vse urejeno, katerega bo jako veliko, če ga hočemo uspešno zavrsiti.

Ta slavnost bo tik ob državnih cestih št. 40. Več o tem pozneje. Izdane bodo programske knjižice in trgovci, društva in posamezniki so prošeni, da se odzovejo v njo z oglasom.

Glavna govornika bosta Jos. Cukar ter Milan Medvešek. Slednji nam bo lahko kaj povedal tudi o starem kraju.

Plesalcem bodo igrali popoldne Joe Stanfel in njegov orkester in zvečer orkester Stan Kobala iz Girarda, O. — J. V.

Če je pošta sedaj pozna grajajte njo

(Konec s 1. strani)

kraja v naši urad. Drugač pa bi tudi "Air Mail" pismo ležalo v nji do ure, ko se prične takozvano redno dostavljanje.

Cudno, da imamo denarja na pretrek za oboroževanje, za penzije kongresnikom, sodnikom, za vsake sorte nepotrebitne potrate, ne pa za stvari kakor je pošta, zdravstvo in šolstvo!

Vzhod in zapad za naklonjenost nemškega naroda

(Konec s 1. strani)

bomo pa delali ako nam boste varne "pokradli!" Apelirali so na ameriško oblast, da naj na posreduje ter prepreči nadaljnje razdirjanje in izvažanje. In res je rekla angleški vlad, naj ne vzame vsega kar ji je bilo določenega. Angleži so odnehal, ker so tudi v Nemčiji odvisni od Zed. držav. Amerika namreč plačuje okupacijske stroške tudi Angležem, ne samo svoje.

Nemčija bo pritegnjena v zapadni blok

Amerika hoče, da bo zapadna Nemčija prijateljska zapadnim silam in sodelovala z njimi bodisi v sedanji "mrzli" in morebitno "vroči" vojni proti Rusiji. V ta namen je treba odnehati z okupacijo, dovoliti Nemčiji spet svobodno trgovanje z vnanjim svetom in jo sprejeti medese z enakopravno članico zapadnega bloka.

Francozi so temu nekaj časa najbolj nasprotivali. Posebno pa so ugovarjali ameriški želji, da se zapadni Nemčiji dovoli tudi oboroževanje, ker le tako bo močno bo v stanju zajeziti sovjetsko agresijo.

A nedavno pa je francoska vlada sama presenetila svet s predlogom Nemčiji za zdrževanje njene s francosko industrijo. Ni prav jasno, kako bi bilo to mogoče, a francoski minister vrnjanj zadev Robert Schuman meni, da je stvar izvedljiva in da naj bi se tudi Belgijo in Luksemburg pritrugnil v tak kartel. Tako bi vse te države premogovnike ter druge rudnike vzajemno izkorisčale, delile bi si trg sporazumno in usoglasile produkcijske stroške.

Bojazen pred nemško konkurenco

Anglija tej ideji ni naklonjena. Boji se, da bi jo ta zveza obrala za trge po svetu, kamor izvaja svoje izdelke.

Sploh bo Nemčija, čim jo zapadne sile nehajo kontroliратi in ji dale svobodo v ekonomiji,

spet tekmovalka in Anglija se bo, da bo njena trgovina izpodrivena posebno v južni Ameriki.

Rusija pa naobratno Nemčijo vabi v svoj ekonomski blok. In res je bila Rusija nekaj ogromen trg za nemške produkte in pa ves Balkan. Predvojna Jugoslavija je kupovala stroje in razno drugo blago skoraj izključno na Nemčiji.

Ko okupacija preneha, ni izključeno, da se ekonomsko tudi zapadna Nemčija osloni na Sovjetski zvezek. Ameriška politika stremi tako možnost preprečiti in zato hoče, da pristopi v zapadni blok in se pridruži tudi Marshallovemu planu.

Nemci so danes torej v ugodnem položaju, ker jih na eni strani vabi medse ameriški blok in na drugi pa se jim Rusija predstavlja za resnično prijateljico in da le zapadne sile so vzrok, da okupacija ni še prenehala.

Skrb za počitek in zdravje delavcev v novi Jugoslaviji

(Konec s 1. strani)

množi udarnikov, racionalizatorjev in novatorjev.

Počitniški domovi za učence v gospodarstvu

Tudi učenci v gospodarstvu so letos dobili svoj počitniški dom, ki ga je odpril Centralni odbor enotnih sindikatov Jugoslavije v Dubrovniku. Poleg tega je organiziral še dve taborjenji v Bohinju in Orebču. V domu in na taborjenjih je v letosnjem letu brezplačno letovalo pet tisoč študentov mladincev-delavcev.

Plesalcem bodo igrali popoldne Joe Stanfel in njegov orkester in zvečer orkester Stan Kobala iz Girarda, O. — J. V.

Miško Kranjec:

Fara Svetega Ivana

ROMAN

(Nadaljevanje.)

A ta samozavest in vera je bila le odziv včerajšnje razdražnosti, zakaj ko se je zjutraj ustavil v postajni restavraciji v Ljubljani, je postal spet maločesen. Pri Svetem Ivanu je imel določen cilj: Ljubljana. A ta cilj je nemadoma ustavil tu na postajnem dvojezičnem napisu: LPUBLPANA. Od postaje dalje pa se je Ljubljana cepila na ulici.

Co se je pri beli kavi odločal za cilj, mu je spet stopila pred oči vsa strašna in trda resničnost življenja. V to Ljubljano se je več ko leto dni zatekal s pismi, iztaknil je poslednjega človeka, a vse zaman. Korena niso potrebovali nikjer.

Z brezupom v srcu je dognal, da mu samo še nekdo lahko pomaga: njegova žena. Ta je imela zaveze. Ako bi seveda hotela...

Ko je Koren — in tega še ni tako dolgo — prvič poskusil razgovor z njo po nekem svojem znancu, niti odgovora ni dala. Od takrat se gotovo ni spremnila. Kaj naj ji nudi ta propadli mož? Ne usmiljenja, še manj imajo ljubezni do njega. Na ljubezen je on na najbolj gradčen pljunil in ona je v dvajsetih letih pa se je prebolela.

Tako se ga je lotil obup, še preden je stopil na ljubljanske ulice. Kljub temu, si je dejal, če je že tu, pojde do kraja. Pa bo vsaj enkrat videl, kako je.

Dopolne je obiskal nekaj znancev, ki so mu že v pismih slabo odgovorili. Sprejemali so

domovine.

Počitniški domovi — nov svet — svet oddih in razvedrla

Mnogi izmed gostov delavskih počitniških domov so bili prvič na letovanju. Trdi žulji na rokah so se med počitnicami polagoma ogladili. Dostil jih je bilo, ki so prvič videli morje, se na koncertih seznanili s klasičnimi deli priznanih umetnikov, bili v gledališču. Na izletih, ki jih je organiziralo vodstvo doma, so se seznanili z raznimi kulturnimi znamenitostmi, si ogledali kraje, ki jih prej niso poznali. Delavci, ki so letovali v Opatiji, so obiskali znamenito Postojnsko jamo, letoviščari iz Bohinja pa so si ogledali Bled, Vintgar in slap Savice. Iz počitniškega doma v Gozdu Martuljku so organizirali izlete v Kranjsko goru, ogledali so si skalnacino v Planici, nekateri so se povzpeli celo na Triglav. Poleg zavetnih izletov so bili priljubljeni tudi poučni izleti. Letoviščari so obiskali bližnje tovarne in zadržali se v letovišču v Kranjski gori.

Nemci so danes torej v ugodnem položaju, ker jih na eni strani vabi medse ameriški blok in na drugi pa se jim Rusija predstavlja za resnično prijateljico in da le zapadne sile so vzrok, da okupacija ni še prenehala.

Ko je Koren organiziralo vodstvo doma, so se seznanili z raznimi kulturnimi znamenitostmi, si ogledali kraje, ki jih prej niso poznali. Delavci, ki so letovali v Opatiji, so obiskali znamenito Postojnsko jamo, letoviščari iz Bohinja pa so si ogledali Bled, Vintgar in slap Savice. Iz počitniškega doma v Gozdu Martuljku so organizirali izlete v Kranjsko goru, ogledali so si skalnacino v Planici, nekateri so se povzpeli celo na Triglav. Poleg zavetnih izletov so bili priljubljeni tudi poučni izleti. Letoviščari so obiskali bližnje tovarne in zadržali se v letovišču v Kranjski gori.

Nemci so danes torej v ugodnem položaju, ker jih na eni strani vabi medse ameriški blok in na drugi pa se jim Rusija predstavlja za resnično prijateljico in da le zapadne sile so vzrok, da okupacija ni še prenehala.

Ko je Koren organiziralo vodstvo doma, so se seznanili z raznimi kulturnimi znamenitostmi, si ogledali kraje, ki jih prej niso poznali. Delavci, ki so letovali v Opatiji, so obiskali znamenito Postojnsko jamo, letoviščari iz Bohinja pa so si ogledali Bled, Vintgar in slap Savice. Iz počitniškega doma v Gozdu Martuljku so organizirali izlete v Kranjsko goru, ogledali so si skalnacino v Planici, nekateri so se povzpeli celo na Triglav. Poleg zavetnih izletov so bili priljubljeni tudi poučni izleti. Letoviščari so obiskali bližnje tovarne in zadržali se v letovišču v Kranjski gori.

Nemci so danes torej v ugodnem položaju, ker jih na eni strani vabi medse ameriški blok in na drugi pa se jim Rusija predstavlja za resnično prijateljico in da le zapadne sile so vzrok, da okupacija ni še prenehala.

Nemci so danes torej v ugodnem položaju, ker jih na eni strani vabi medse ameriški blok in na drugi pa se jim Rusija predstavlja za resnično prijateljico in da le zapadne sile so vzrok, da okupacija ni še prenehala.

Nemci so danes torej v

Talking About 'Featherbeds,' Here Are Three Soft Ones

Dentists, Doctors and Lawyers Crawl Under The Covers, Don't Want to be Disturbed

Three loud shouts of "Socialism" come from various parts of the country. Let's trace them down to their sources. What do we find? "Featherbedders!" And none of them labor union men!

At Tuscaloosa, Alabama, the "organized dentists" blocked the city health department's plan to treat school children's teeth with sodium fluoride, to prevent decay.

The dentists said they opposed such treatment because it would be "socialized bedding." There will be fewer jobs for dentists if children grow up with sound teeth.

At Charleston, West Virginia, a 55-year-old man suffered a "stroke" and was at death's door. His physician called one hospital after another. Not a single one would take in this "emergency case." It seems he had no money, and his doctor was not one of the "insiders" who control the hospitals.

As this man is a war veteran, he finally got into a Veterans' Administration hospital 50 miles away.

In the same city, a woman was bleeding to death from a knife wound. No hospital would take her in until the city health department promised to pay her bill.

Both the man and woman could have died for all these hospitals cared, and apparently would have died if government agencies had not come to their aid. They were saved by "socialized medicine."

The doctors who run the hospitals express a great fear of "socialized medicine." What do they really fear? Are they afraid some doctors' profitable "featherbeds" might get mussed up?

At Washington, the District of Columbia Bar Association voted "overwhelmingly" against a proposal to set up a "Martial Relations Counsel" system such as has worked well in Detroit and some other cities.

Under this system, the "counsel" and his experienced staff, all impartial public officials, listen to both sides and try to straighten out marital troubles before they end in divorce. If divorce comes nevertheless, they make recommendations to a court on the care and "custody" of the unfortunate children.

Adoption of this system in Washington was recommended by three local judges who have seen the evils of the old way of handling divorces. But most members of the Bar Association, which is the "Lawyers' Union," turned it down. They said it would be something dreadful—socialized law."

What they really feared was loss of "featherbedding." Divorce cases are one of the most profitable branches of the law. Why have a public "counsel" around persuading married people to patch up their troubles and not get divorced, even if that might be better for them and their children?

Despite all this sort of thing—and there is plenty more of it—just ask the organized dentists, doctors and lawyers whether they have seen any "featherbeds" around in their profession! Most of them will indignantly deny it, and will assert that the place to look for "featherbedding" is among the organized workers.—Labor, Washington, D. C.

The law of the jungle is cooperation

Most people assume that the law of the jungle requires: Kill or be killed. By extension to the common affairs of man, the law has been paraphrased to read, "Competition is the life of trade." Rugged individualism, aggressiveness, warfare have been thought to be the natural tendencies throughout the animal kingdom, a kingdom in which man considers himself the supreme expression.

A great deal of modern research indicates strongly that the law of the jungle is not the law of tooth and claw but the very opposite—cooperation. Facts and figures come close to showing that we have been 100% wrong. The truth seems to be that nature adheres to the principles of the highest ethics; the Golden Rule is sound biology!

Examples of animal cooperation are legion:

Notoriously savage African elephants, for example, have often been observed to stop beside wounded comrades and laboriously lift them with tusks and trunks when the so-called law of self-preservation should have driven them to seek escape from danger.

Chimpanzees, popularly regarded as highly self-centered, regularly help each other carry heavy loads, pass food to each other through the bars of cages.

Prof. Ashley Montagu, professor of anthropology at Rutgers, reports experiments in which kittens who saw mother cats kill rats grew up to become rat killers. But kittens deprived of their mothers, and reared from birth with rats, instinctively lived at peace with their rat cagemates. Zing Y. Kuo, the Chinese scientist who made the experiments, concluded: "If

The Game of Life

By IDA M. THOMAS

It's a wonderful game if you play it right, If you use every one of your teammates white. If you never cheat and are fair and square And learn the lesson of bear and forbear;

If you meet with a failure now and then, To never give up but to try it again And through it all to keep smiling and sweet, Though looking straight in the face of defeat.

If you stick to the rules of the game, my friend. You're sure of a victory in the end. While some are unfair, be it said to their shame,

If you play it right, it's a wonderful game.

Bank Assets Set Record

Assets of United States banks reached an all-time high of \$180 billion at the start of this year.

PROLETAREC

PEOPLE DO IT

By Henry Jones

It used to be said that the formula for a real news story was that a man bites a dog. Now it may be changed in this age when promoting "proper" labor relations comes first in the press, for an Elizabeth N. J. helper on a coal truck working for the largest coal handler in the city, has died and bequeathed his entire estate to the president of the company "as partial repayment for many kindnesses, courtesies and financial assistance."

Or maybe it's not news. Our ancestors, driven from their self-supporting occupations by machinery and the merchant system, long since bequeathed the better part of the earth and the machinery of production and the control over the work, to the employing class.

Ever since, that little handful has been bringing up its young, pointing at the working class and saying: "Their fathers worked for our fathers; they work for us, and their children will work for you."

It may be big-hearted of us to continue supporting a parasitic class, but is it big-hearted or in any way condonable that we should condemn our children to the same silly arrangement?

Speaking of the kids again, one high school principal has an idea.

Dr. Stullken talking at the AMA conference on school health, urged that the best schools should be in the poorest districts. That might take up some of the drabness and street-play hazards, even if it is a reform. Of course we expect there's a catch in it somewhere, as in most reforms. They remind us of the kind-hearted man who had decided his dog's tail was too long and should be cut off. He liked the dog and didn't want to hurt it too much, so he just cut off a little bit more of the tail each day, instead of doing it all at once. But still the best schools and school-grounds where the worst houses are, might be a good idea.

Again four thousand stood in line to file civil service applications for labor jobs in New York City, jobs that pay from \$1,860 to \$2,360 a year.

If we run out of other fringe demands, we might take up "expenses paid" next. It's been estimated that it costs \$3,00,000 a year for miscellaneous expenses for the president, and there's a new limousine coming up so designed that diplomats can enter it without lowering their dignity or removing those tall silk hats.

REFLECTIONS

By Raymond S. Hofses

THE POWER OF the United Auto Workers Union paid off recently in the form of a contract that provides for wage raises, increased insurance benefits and a pension set-up that will keep members of that union ahead of most other American workers by as much as Federal social security benefits may be increased from here on out.

When I say that it was the "power" of the union that "paid off," I necessarily am taking a short-range view of things, because the contract is written to run for the next five years—and it is impossible to predict exactly what will happen to wages and prices or to the wage and price system itself in so long a time. However, if the union remains powerful it probably will be able to ask and get whatever adjustments may be necessary to keep its members out in front.

Science points out that cooperation is the mechanism by which every new individual is formed, whether sexually or asexually. Cooperation is the means by which the natural tendencies throughout the animal kingdom, a kingdom in which man considers himself the supreme expression.

Science reaches the conclusion that the ethical idea of love is no artificial creation of philosophers but is rooted in the biological structure of man. To love thy neighbor as thyself is not only religion's edict but nature's as well.

Men who act in disregard of this principle are actually warring against their own bodies.

What is the basis of the cooperative urge? Montague declares: "The answer is that the social nature of all living things has its origin in the relationship between offspring and parent—the fact that the one is for a time dependent on the other."

Science reaches the conclusion that the ethical idea of love is no artificial creation of philosophers but is rooted in the biological structure of man. To love thy neighbor as thyself is not only religion's edict but nature's as well.

Men who act in disregard of this principle are actually warring against their own bodies.

Here is a conclusion fraught with great significance for mankind. It turns the weight of science against all advocates of separation, isolationism, aggressive individualism. And it brands the theories of the hate mongers not merely as immoral but as unnatural as well.

Based on the article "Social Instincts," in the April issue of "Scientific American."

'Small Fry' Fans Win 'Hopalong' Millions

Mother is supposed to control the purse strings in most families and do the buying. But a business news item recently suggests that even mother sometimes takes orders from the "small fry."

The news item concerned the \$1 million-a-year income which "Hopalong" Cassidy, the "cowboy" star of movies and television, receives for permitting 90 manufacturers to use his name in connection with their products. These products range all the way from clothing to "Hopalong" bicycles with "steer-horn" handlebars and "Hopalong" roller skates, complete with spurs and jewel-studded straps.

The children must have something to say about it, when \$50 million is spent in a year for such "Hopalong" items.

And what shall we do about such a situation? Shall we continue to shove wage rates and living costs higher—and thus shrink the value of our bank rolls still further?

Or shall we scrap the system that puts us on the losing end and inaugurate a Socialist economy under which wealth will be produced to be used instead of to be sold for the profit of an owning class? —R. L. A.

LITTLE LUTHER

By JOHN FAINE

"Ge," said Little Luther, "remember the good old days when everybody agreed that Herbie Hoover was a stinker?"

"I never agreed," said Mr. Dilworth.

"Neither did Herbie," said Little L. "But I mean us plain, ordinary nice people. Now you practically have to stand and salute and recite the oath of allegiance as soon as the old guy's name is mentioned."

"A little more respect," growled Mr. Dilworth. "After all, he is our only living ex-President."

"It's a funny thing" Little Luther mused. "Nobody talks about what kind of a President Hoover was, they just get all excited about what a wonderful EX-President he is. The guy's making a career of being an EX."

"Of course," said Mr. Dilworth. "Any one can grow up to be President, but it takes guts, determination and vision to be an ex-President."

"It also takes luck and a press agent," said Little Luther. "But what worries me, Pop, is that with his fondness for being an EX, Herbie is trying to make EX's of a lot of things, including the United Nations."

"If the Sage of Sanford says we ought to dump the United Nations, we ought to listen," Mr. Dilworth declared. "A man acquires a great deal of wisdom in his old age."

Sure, he's acquired 76 years. And the UN has acquired five years. If I have to choose between the two, I know which side I'm on. I don't want my peace with an EX before it."

It will be noticed that I have been emphasizing the word "power." I've done that because power is what decides things in this anti-social economy. Whether a thing is right or wrong, social or anti-social, safe or dangerous doesn't matter. People, whether they are workers or owners, get what they are powerful enough to take, and they keep what they get only so long as they remain powerful.

That is the nature of the capitalist private-profit system and, so long as people hold fast to that system I accept the rules of the game and freely admit that, were I a General Motors employee I'd be right in there battling for whatever I could get regardless of how my gains might effect the price of motor cars or prices in general.

When I say that it was the "power" of the union that "paid off," I necessarily am taking a short-range view of things, because the contract is written to run for the next five years—and it is impossible to predict exactly what will happen to wages and prices or to the wage and price system itself in so long a time. However, if the union remains powerful it probably will be able to ask and get whatever adjustments may be necessary to keep its members out in front.

AS RECEIVERS OF those new gains, General Motors employees have something to cheer about. But the rest of the working class, who have been paying higher prices after every gain made by "powerful" groups of workers, aren't likely to be so happy.

Having MADE THAT admission, however, I again become a Socialist and revert to type by calling upon automobile workers and the working class in general to unite their power to establish an economy in which everybody will own the industries of production and distribution.

When workers do that they can, of course, stop fighting and scrambling as groups and, instead, plan together for the good of everybody who performs socially-useful services. But until then the scramble will have to go on and on and on...

Reputation Established

Foreman (to applicant with slight physique): Do you think you are fit for really hard labor?

Applicant: Well, some of the best judges in the country have thought so!

You Can't Win

Statistical figures of the U. S. Bureau of Labor Standards show how the workers of America have been losing out since the year 1939.

If you saved \$1,000 in that year your money has a present purchasing value of only \$597. If you saved a like amount in 1943 you can trade it today for as much goods as \$742 would have bought in that year. If you put away \$1,000 per year for the past 11 years you'd have \$11,000, with a purchasing power of only \$8,635. In that period you'd have been penalized \$2,365 worth of value for being a good citizen and saving money.

In terms of government bonds ("the best investment in the world; three will get you four") the loss is even more readily apparent. To have that \$597 in buying power today it would have been necessary for you to do without \$750 worth of goods and services in 1939—and so on...

We could do some more tricks with arithmetic with those figures, but what's the use? Workers should now see that they have been losing out right along without any further evidence. They have more dollars to spend—if they are working. But even if their wages were not nicked for higher taxes their extra earnings aren't worth any more in terms of food, clothing and shelter.

So what? Why, so workers are lucky if they held their own on wages. So workers have lost on their savings. So once again, it is demonstrated that workers simply can't win under the capitalist system.

And what shall we do about such a situation? Shall we continue to shove wage rates and living costs higher—and thus shrink the value of our bank rolls still further?

Or shall we scrap the system that puts us on the losing end and inaugurate a Socialist economy under which wealth will be produced to be used instead of to be sold for the profit of an owning class? —R. L. A.

We Agree With Harry

It is a real pleasure to us to be able to find at least one point of agreement with the President of the United States.

When Mr. Truman insists that what his administration is doing is not Socialism we are grateful. It's not.

What the Truman administration has been doing—and what the Roosevelt administrations before it did—has been to try to make the capitalist private-profit system tolerable and thus give the old economy a new lease of life.

Not only has Mr. Truman not been trying to veer toward Socialism, but as a matter of fact, everything he and his predecessor has been doing is aimed to make those compromises that would keep the people from flocking to the Socialist Party.

Socialism is not a welfare state in the sense that workers are given concessions to make up for capitalism's class injustices. It is not the brand of inefficiency that enables farmers to find prosperity only by paying them for surpluses that nobody uses. It is not trying make-shift measures designed to make the workers stand still while their pockets are picked for the profit of an owning class. Those are some of the things that the Roosevelt and Truman administrations have done. But Socialists wouldn't use the power of government to do them.

Socialism would be an economy planned for the purpose of producing wealth for use instead of for profit. It would be a democratically-managed economy under which the welfare of everybody would be considered on the basis of service instead of on the basis of power. And Socialism aims to end, not alter and adjust, this business of permitting a few people who own to levy tribute upon the many who work.

Mr. Truman is heading toward new and more stringent social controls. But as things are now going they will be controls OVER the people instead of BY and FOR the people. And that is no more Socialism than were the control systems inaugurated by Benny Mussolini and "Handsome Adolph" Hitler.

Mr. Truman still believes that the basic source of wealth should be privately owned and operated for the profit of private owners. Socialism wants the capital wealth of the nation to be owned by the people of the nation and operated by the people for the use and service of everybody.

There's a difference. The very innovations that Labor accepts as "welfare" emphasize that difference most pointedly. No political leader would have to be "good" to workers under Socialism because in a Socialist society workers will make the rules of the game and be good to themselves.

Wise politicians may make concessions to workers from time to time. But to be a Socialist it is necessary to be willing to use the powers of government to end all forms of class exploitation. That is a requirement which the Truman administration has shown no sign of meeting. Only Socialists call upon workers to shake a predatory owning class off their backs—Reading Labor Advocate.

Cost of World War II

Seventy-five million lives (26,000,000 murdered in concentration camps).

Homes of 150,000,000 people.

Money enough to provide every family in the U. S., Britain, Canada, Australia, Ireland, France, Germany, Russia and Belgium with:

* A \$30,000 home.